

Γεροντικόν

Διηγήσεις και συμβουλές από παλιούς άββάδες τής ερήμου

[Περί αγάπης](#) - [Περί άνεξικακίας](#) - [Η πρὸς Θεὸν ἐλπίδα](#) - [Πίστη](#) - [Υπομονή](#) - [Μετάνοια](#) - [Προσευχή](#)

Περί αγάπης...

Ὁ ὑποτακτικὸς κάποιου Γέροντα ἔμενε σὲ μία καλύβα δέκα μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴ σκῆτη. Μία μέρα θέλησε νὰ τὸν εἰδοποιήσει ὁ Γέροντας νὰ ἔλθει νὰ πάρει τὸ ψωμί του. "Ὑστερα ὅμως σκέφθηκε: Γιὰ λίγα ψωμιά νὰ κάνω τὸν Ἀδελφὸ νὰ περπατήσει δέκα μίλια; Ἄς τοῦ τὰ πάω μόνος." Ἐβαλε τὸ ταγάρι στὸν ὦμο καὶ ξεκίνησε. Πηγαίνοντας, σκόνταψε σὲ μία πέτρα κι ἔκανε τέτοια πληγὴ στὸ πόδι, ποῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ σταματήσει τὸ αἷμα. Ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ πόνο ποῦ ἔνιωσε ἄρχισε νὰ κλαίει.

- Γιατὶ κλαῖς, Ἀββά; Ἄκουσε πίσω τοῦ μία γλυκεῖα φωνὴ νὰ τὸν ρωτᾷ.

Ἔστρεψε τὸ κεφάλι καὶ εἶδε ἕναν ὠραῖο Ἄγγελο. Δὲν φοβήθηκε ὅμως, ἀλλὰ τοῦ ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλο τὴν πληγὴν.

- Πάμε νὰ κλαῖς γι' αὐτὸ τὸ τιποτένιο πρᾶγμα, τὸν πρόσταξε ὁ Ἄγγελος. Τὰ βήματα ποῦ κάνεις γιὰ τὴν αγάπη τοῦ Ἀδελφοῦ τὰ ἔχω μετρημένα καὶ θὰ πάρεις τὴν ἀμοιβή σου ἀπὸ τὸν Θεό.

Ὁ Γέροντας πῆρε θάρρος καὶ χαρούμενος συνέχισε τὸ δρόμο του. Ἀπὸ τότε προθυμοποιήθηκε νὰ ἐξυπηρετεῖ τοὺς Ἀδελφούς.

Μία μέρα πῆρε πάλι ψωμιά νὰ τὰ πάει σ' ἄλλον Ἐρημίτη ποῦ ἔμενε πολὺ πιὸ μακριὰ. Συνέβηκε ὅμως νὰ ἔρχεται κι ἐκεῖνος μὲ τὸν ἴδιο σκοπὸ καὶ συναντήθηκαν στὸ δρόμο.

- Ἀδελφέ μου, εἶπε πρῶτος ὁ Γέροντας, μὲ κόπο ἀπέκτησα ἕνα μικρὸ θησαυρὸ καὶ πρόλαβες ἐσύ νὰ μοῦ τὸν πάρεις.

- Μήπως ἡ στενὴ πύλη χωράει μόνο ἐσένα, Ἀββά; Κάνε λίγο τόπο νὰ περάσουμε κι ἐμεῖς, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Ἀδελφός.

Ἐνῶ ἔλεγαν αὐτά, ἦλθε πάλι ὁ Ἄγγελος καὶ τοὺς εἶπε:

- Αὐτὴ ἡ φιλονικία σὰν εὐωδιαστὸ λιβάνι ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό.

Περί άνεξικακίας...

Ὅσο φέρνουμε διαρκῶς στὸ νοῦ μας τὰ κακὰ ποῦ τυχόν μας προξένησαν οἱ ἀδελφοί μας, ἔλεγε ὁ Ὅσιος Μακάριος, τόσο ἀπομακρύνουμε τὸν Θεὸ ἀπ' αὐτόν. Ὅταν τὰ λησμονοῦμε παρευθύς, δὲν τολμοῦν οἱ δαίμονες νὰ μᾶς πειράξουν.

Ἡ πρὸς τὸν Θεὸ ἐλπίδα...

Οἱ Ἅγιοι, λέγει κάποιος ἀπὸ τοὺς Γέροντες, ἐπειδὴ ἔχουν πάντοτε στὴν καρδιά τοὺς τὸν Θεὸ καὶ τὰ ἐδῶ κερδίζουν μὲ τὴν ἀπάθεια καὶ τὰ ἐκεῖ κληρονομοῦν, διότι κι ἐκεῖνα καὶ αὐτὰ στὸν Θεὸ ἀνήκουν. Ἀφοῦ λοιπὸν κατέχουν τὸν Θεὸ ἔχουν καὶ ὅλα τὰ δικά Του.

Ἐκεῖνοι πάλι ποῦ ἔχουν στὴν καρδιά τοὺς τὸν κόσμο, δηλαδὴ τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη, καὶ ἂν ἀκόμα κατορθώσουν νὰ κερδίσουν τὸν κόσμο ὀλόκληρο, τίποτε δὲν ἔχουν στὴν πραγματικότητα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πάθη ποῦ τοὺς ἐξουσιάζουν.

Πίστη...

Ὁ δειλὸς ἄνθρωπος, διδάσκει ὁ σοφὸς Ἰσαάκ ὁ Σύρος, πάσχει κυρίως ἀπὸ δυὸ ψυχικὲς ἀσθένειες. Ἀπὸ ὀλιγοπιστία κι ἀπὸ φιλοσωματία. Ὅποιος ἀγωνίζεται νὰ νικήσει αὐτὰ τὰ δυὸ μεγάλα κακὰ εἶναι φανερό πὼς πιστεύει ὀλόψυχα στὸν Θεὸ κι εἶναι ἔτοιμος νὰ δεχθεῖ ὅλα τὰ δυσάρεστα ποὺ τυχὸν Ἐκεῖνος θὰ παραχωρήσει.

Ἡ ὑπερβολικὴ τόλμη πάλι καὶ καταφρόνηση τῶν κινδύνων γεννῶνται ἢ ἀπὸ μεγάλη πίστη στὸν Θεὸ ἢ ἀπὸ τὴ σκληροκαρδία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τὴ σκληροκαρδία ἀκολουθεῖ ἀπαραιτήτως ἡ ὑπερηφάνεια, τὴν πίστη ὅμως ἡ ἀληθινὴ ταπεινοσύνη.

Ὑπομονή...

Ἄν σοῦ συμβεῖ ἀσθένεια σωματικὴ, συμβουλευεῖ σοφὸς Γέρον, μὴ χάνεις τὴν ὑπομονή σου καὶ μὴ γογγύζεις. Ἄν εἶναι θέλημα Θεοῦ νὰ βασανίζεται τὸ σῶμα σου, γιατί δυσανασχετεῖς; Ἐκεῖνος Δὲ φροντίζει γιὰ σένα; Μήπως μπορεῖς νὰ ζήσεις στιγμὴ χωρὶς τὸ θέλημά Του; Γίνε ὑπομονετικὸς καὶ προσευχήσου νὰ σοῦ δίνει ὁ Θεὸς ὅτι εἶναι συμφέρον τῆς ψυχῆς σου. Αὐτὸ θέλει ἀπὸ σένα.

Ὅταν στὴν ἀρρώστια σου οἱ Ἀδελφοὶ δείχνουν τὴν ἀγάπη τους μὲ δῶρα, δέξου τα μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ προσευχήσου γι' αὐτούς.

Μετάνοια...

Ἐνας ἀδελφὸς ἐξομολογήθηκε στὸν Ἀββᾶ Σισῶη:

- Ἔπεσα, Πάτερ. Τί νὰ κάνω τώρα;
- Σήκω, τοῦ εἶπε μὲ τὴ χαρακτηριστικὴ του ἀπλότητα ὁ Ἅγιος Γέροντας.
- Σηκώθηκα, Ἀββᾶ, μὰ πάλι ἔπεσα στὴν καταραμένη ἀμαρτία, ὁμολόγησε μὲ θλίψη ὁ ἀδελφός.
- Καὶ τί σέ ἐμποδίζει νὰ ζανασηκωθεῖς;
- Ὡς πότε; ρώτησε ὁ ἀδελφός.

- Ἔως ὅτου σέ βρεῖ ὁ θάνατος ἢ στὴν πτώση ἢ στὴν ἔγερση. Δὲν εἶναι γραμμένο «ὅπου εὐρῶ σε ἐκεῖ καὶ κρινῶ σε»; ἐξήγησε ὁ Γέροντας. Μόνο εὐχήσου στὸν Θεὸ νὰ βρεθεῖς τὴν τελευταία σου στιγμὴ σηκωμένος μὲ τὴν ἀγία μετάνοια.

Προσευχή...

Ἀπὸ τοῦτα τὰ τέσσερα ἔχει πιὸ πολὺ ἀνάγκη ἡ ψυχὴ, ἔλεγε κάποιος Γέροντας: Νὰ φοβᾶται τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ, νὰ μισεῖ τὴν ἀμαρτία, ν' ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴ καὶ νὰ προσεύχεται ἀδιαλείπτως.
